

A626 23/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11384.

Kl. 61 a 19.

Société d'Études et de Construction de Matériel de Protection
(Paryż, Francja).

Filtr do respiratorów.

Zgłoszono 6 maja 1927 r.
Udzielono 6 grudnia 1929 r.

Pył albo dymy trujące, powstające podczas parowania albo rozpylania substancji trujących albo nawet dymy tylko drażniące drogi oddechowe można często zatrzymać jedynie przez sączenie przez bardzo gęstą tkaninę.

Przy zastosowaniu takiego filtra do puszk pochłaniającej respiratora, umieszczonego bezpośrednio na masce, wytwarza się dodatkową znaczną niedopreżność, jeżeli filtrowi nadać taką samą powierzchnię oddechową jak i puszcze, wskutek czego noszenie maski jest znacznie utrudnione albo nawet zupełnie niemożliwe.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie zwane wobec swego kształtu „filtrem mankietowym”. Urządzenie to ma na celu usunięcie wyżej wymienionych

niedogodności, mianowicie przez nadanie filtrowi powierzchni znacznie większej, niż powierzchnia otworu puszk filtracyjnej; osiąga się to bez znaczniejszego zwiększenia ciężaru oraz bez stosowania regularnego sfałdowania tkaniny, zastępując naprzykład puszkę filtracyjną zbiornikiem filtracyjnym, noszonym niezależnie od maski.

Na rysunku przedstawiono przykład urządzenia według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia schematycznie przekrój pionowy całości urządzenia, fig. 2, 3, 4 i 5 przedstawiają szczegóły. Urządzenie to zawiera następujące części: wieniec metalowy *a* przedstawiony na fig. 2, zaopatrzony w otwory na całym obwodzie i nakładany na górną krawędź *b* puszk filtracyjnej

c; pierścień z tkaniny metalowej d lekko stożkowy przedstawiony na fig. 3, obrąbiony na obu obwodach; pierścień ten można nasuwać od tyłu na kadłub puszki przy pomocy odpowiedniego urządzenia; filtr e przedstawiony na fig. 4, składający się z dwóch lub trzech warstw gęstych; tkaniny stosowane mogą być różnego rodzaju, przy czem tkaninę najrzadszą umieszcza się na zewnątrz.

Filtr ten w kształcie mankietu składa się z dwóch części, przy czem na części lekko stożkowej umieszczona jest część cylindryczna; szew podłużny umocniony jest taśmą z tkaniny przetłuszczonej, a otwory od igły zaklejone są lakierem.

Przy składaniu aparatu, po umieszczeniu górnego wieńca metalowego, naciąga się filtr częścią stożkową na kadłub puszki od tyłu aż do krawędzi górnej, w ten sam sposób umieszcza się pierścień z tkaniny metalowej, wreszcie przez pociągnięcie całość filtru mankietowego umieszcza się wewnątrz pierścienia. Następnie wywraca się mankiety i, naciągnawszy mocno jego brzegi w postaci skarbowanej, zbliża się je do krawędzi pierścienia górnego, całość wiąże się przy f, po zrównaniu połączone brzegi pokrywa się lakierem albo jakimkolwiek innym odpowiednim materiałem w celu zapewnienia szczelności.

Dla zabezpieczenia od deszczu filtr jest pokryty płaszczem z tkaniny nieprzemakalnej g; aby zapobiec przyklejaniu się tego płaszcza do filtru służy płytka metalowa h, przedstawiona na fig. 5; płytkę tę nakłada się na część nagwintowaną puszki i w ten sposób utrzymuje się płaszcz w pewnej odległości od filtru.

W płycie tej znajdują się otwory i do przepuszczania powietrza, prócz tego na

jej obwodzie znajdują się języczki j; obwód ten ma średnicę większą niż średnica otworu centralnego, a to dlatego, żeby nie utrudniać przyśrubowywania puszki do maski. Płaszcz opuszcza się na tę płytę i następnie zostaje dociskany języczkami j. Powietrze przechodzi przez języczki k, znajdujące się w górnej i w dolnej części. Strzałki na fig. 1 oznaczają kierunek przepływu powietrza przed jego wejściem do puszki.

W razie rozkładania przyrządu wszystkie czynności wykonywa się w odwrotnym porządku.

Zespół jest lekki i nie utrudnia noszenia maski, prócz tego daje się łatwo składać i rozkładać. To samo urządzenie można zastosować do każdego kanału doprowadzającego powietrze w celu zbiorowego zabezpieczania ludzi.

Zastrzeżenie patentowe.

Filtr do respiratorów zabezpieczający od pyłu i dymów trujących, znamieny tem, że posiadając kształt długiego mankieta składa się z dwóch części, t. j. części lekko stożkowej i umieszczonej na niej części cylindrycznej, przy czem część stożkowa jest nasunięta w postaci sfalowanej na otwór puszki albo kanału, co umożliwia przechodzenie powietrza poprzez powierzchnię o wiele większą od powierzchni samego otworu i stanowi jedynie bardzo nieznaczny przeszkodę przy oddychaniu.

Société d'Études
et de Construction
de Matériel de Protection.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

